

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319207245
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8319207245.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Vlágiovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: C. F. F. so sídlom U. XX, V., C.: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt B. XX, o zaplatenie 1.467,30 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 9Csp/130/2019-103 z 02.07.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku IV. o trovách konania.

II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zastavil konanie v časti zaplatenia sumy 186,-Eur; výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 29,10Eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku; výrokom III. žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a súvisiacim výrokom IV. o trovách konania rozhodol tak, že ich žalovanému nepriznal.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 2.500,-Eur, ktoré sa zaviazal vrátiť v 60-tich mesačných splátkach á 74,11Eur s ročnou úrokovou sadzbou 28,70%, RPMN 28,70%, pri priemernej hodnote RPMN 18,66%, s termínom konečnej splatnosti 12/2019, pri celkovej sume úveru 4.446,60Eur a celkovými nákladmi spotrebiteľa 1.946,60Eur. Mal za to, že v zmluve absentuje obligatórna náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet tejto RPMN. Dojednanú úrokovú sadzbu vo výške 28,70% ročne považoval za rozpornú s dobrými mravmi, tu vychádzajúc s porovnaním priemerných úrokových sadzieb pri spotrebiteľských úveroch v rozhodnom období, ktorá činila 8,91%, teda v súdenom spore dohodnutá úroková sadzba bola viac ako 3 - násobok priemeru. Z uvedených dôvodov poskytnutý úver považoval za bezúročný a bezpoplatkov s tým, že žalobca má potom iba nárok na vrátenie sumy rozdielu medzi výškou poskytnutého úveru 2.500,-Eur a výškou zo strany žalovaného zaplatených súm 2.284,90Eur do podania žaloby, zohľadňujúc taktiež čiastočné späťvzatie žaloby vo výške 186,-Eur, čo predstavuje sumu 29,10Eur s príslušným zákonným úrokom z omeškania. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu. Takto ustálený skutkový stav po právne stránke posúdil podľa ustanovení § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP, § 497 Obch. zák., § 52 ods. 1 - 4, § 54 ods. 2, § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b/, d/ ZoSÚ, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995Z.z., výrok trovách konania podľa ustanovení § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 CSP.

3. Tento rozsudok včas podaným odvolaním, čo do III. zamietavého výroku, a čo do IV. súvisiaceho výroku o trovách konania napadol žalobca, poukazujúc na odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (nesprávne právne posúdenie veci). Odvolateľ na prvom mieste nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru z dôvodu neuvedenia všetkých predpokladov na výpočet RPMN, pretože z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, ktoré konkrétne parametre pre výpočet RPMN chýbajú, v dôsledku čoho je rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné. Rovnako odvolateľ nesúhlasí so záverom súdu prvej inštancie o rozpore dohodnutej úrokovej sadzby s dobrými mravmi tu vychádzajúc z tvrdenia, že navýšenie úveru predstavuje len zmluvne dohodnutý úrok v sadzbe 28,70% ročne, pričom hodnota priemernej RPMN pre úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov za 3. štvrťrok 2014 zverejnená v Súhrnných informáciách a údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk predstavovala 15,16 %, v dôsledku čoho je v súlade s právnymi predpismi najvyššia prípustná výška odplaty 30,32%. Navrhol rozsudok v ním napadnutej časti zmeniť a jeho žalobnému návrhu vyhovieť aj v ostatnom za súčasného uplatnenia si trov konania.

4. Žalovaný sa ku podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383, § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok v napadnutej časti je vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

6. Ako plynie z obsahu podaného odvolania, žalobca uplatnil dva odvolacie dôvody (hoc v odvolaní formálne poukázal iba na jeden), a to porušenie práva na spravodlivý proces - nepreskúmateľnosť rozhodnutia a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ CSP).

7. Nezávislosť rozhodovania súdov sa musí uskutočňovať v ústavnom a v zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z čl. 46 ods. 1 a násl. Ústavy SR a z čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu svoje rozhodnutie odôvodniť, a to spôsobom zakotveným § 220 ods. 2 CSP, ktoré stanovuje základné obsahové náležitosti a kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku a jeho záväznú logickú štruktúru.

8. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Povinnosťou súdu je vždy taktiež dostatočným a rozumným spôsobom vyrovnáť sa s argumentmi sporových strán, ktoré môžu mať vplyv na jeho rozhodnutie. Neznamená to však, že súd musí rozhodnúť v súlade so skutkovým a právnym názorom tej ktorej strany, postačuje, že sa s jej argumentmi vo svojom rozhodnutí ústavne akceptovateľným spôsobom vyrovná.

9. V súdnej veci však súd prvej inštancie žiadnym spôsobom konkrétne neidentifikoval predpoklady potrebné pre výpočet RPMN, ktorých následná absencia založila jeho záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Preto je jeho rozhodnutie v tejto časti bezpochyby nepreskúmateľné. Uvedené však samo osebe nevyvolalo potrebu zrušenia napadnutého rozhodnutia.

10. Pokiaľ ide o rozpor dojednaných úrokov s dobrými mravmi. Správne súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 1M Cdo/1/2009 z 31.07.2009, v ktorom bol vyslovený právny názor, že

dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

11. Z dokazovania pred súdom prvej inštancie bezpochyby vyplynulo, že výška úrokovej sadzby z obdobných úverov v rozhodnom období bola 8,91 % ročne. S ohľadom na túto skutočnosť výška úrokov dohodnutá v zmluve z predmetu sporu (28,70% ročne) predstavuje viac ako trojnásobok výšky úrokovej sadzby, za ktorú banky poskytovali úvery v rozhodnom čase, v dôsledku čoho je dohoda o výške úroku z úveru v rozpore s dobrými mravmi, a teda je absolútne neplatná. Absolútna neplatnosť dojednania o úrokovej sadzbe potom znamená, že v zmluve tento zákonom predpísaný obligatórny údaj absentuje. Preto úvaha súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bola v konečnom dôsledku správna.

12. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v III. zamietavom výroku ako vecne správne potvrdil, keď tento správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania súvisiacim výrokom IV. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne a úplné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti trov konania.

13. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešný bol žalovaný, ktorému vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, k odvolaniu sa nevyjadril, náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil, a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

14. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).